

LEA LESKOŠEK

7 najpogostejših napak, ki jih delajo lastniki psov

IN KAKO SE JIM LAHKO IZOGNEŠ

Kazalo

01	Mislimo, da bo pes vedenje prerastel	4
02	Ne postavimo pravil in omejitev ter mladičku damo že na začetku preveč svobode	6
03	Psa pozabimo navaditi na različne prijeme in dotike različnih delov telesa	9
04	Premalo ali preveč socializacije	11
05	Preveč fizične aktivnosti in premalo mentalne stimulacije	13
06	Brskanje z roko po pasji posodi	15
07	Previsoka pričakovanja	17
–	Za konec	19
–	Kaj pravijo naše dosedanje stranke	20
–	O meni	21

**Moja pot vzgoje psov se je začela
z mojo prvo argentinsko dogo,
ki je imela nešteto vedenjskih težav,
zato vem iz prve roke, kako je biti
nemočen in obupan, ko ni nikogar,
ki bi te usmeril na pravo pot in
ti pomagal prevzgojiti psa. Predvsem
pa mi ni nihče povedal, kaj točno
sem delala narobe. Prav zato sem
zate pripravila ta priročnik.**

Skoraj ni boljšega občutka kot v trenutku, ko domov pripeljemo novega kužka. Smo polni ljubezni, razneženi in v nekem skorajda blaženem stanju. V prvih dneh ali tednih bo mladiček delal vse mogoče vragolije, ki se nam bodo zdele smešne in nadvse zabavne.

Ampak pomisli, kako bo to vedenje videti, ko bo ta mladiček dosegel svojo polno težo in velikost.

Bo še smešno? Misliš, da bo preprosto spremeniti vedenje, ki ga je kot mladiček poznal in ga dodobra zvadil skozi dobo odraščanja?

Pri svojem delu se večinoma srečujem z ljudmi, ki so pri svojem psu ali mladičku, kupljenem ali posvojenem, že v samem začetku skupnega življenja naredili eno ali več najbolj pogostih napak.

01

**Mislimo,
da bo pes
vedenje prerastel**

Pes ne gre skozi fazo grizenja čevljev, ampak aktivno spoznava, kaj mu prinaša lagodje in kaj nelagodje. Če se mladiček nauči, da mu skakanje po nas prinese zadovoljstvo oziroma pozornost, bo to vztrajno počel tudi celo odraslo življenje.

Če se kot mladiček, poln energije, nauči, da mu kopanje lukenj prinese zadovoljstvo, bo to počel tudi kot odrasel pes. Enako je z lajanjem na poštarja in preganjanjem sosedovega mačka.

Če tvoj kuža torej vedno najde nekaj, kar bi žvečil, pospravi čevlje, nogavice in ostale stvari, ki so mu zanimive, in jih zamenjaj z njegovo igračko oziroma s kakšno stvarjo, ki je primerna za grizenje.

Če tvojega kužka zanima vse, kar se premika, to usmeri v igro in možnost učenja samokontrolne.

02

**Ne postavimo
pravil in omejitev
ter mladičku
damo že na
začetku preveč
svobode**

Postavljanje omejitev spada v vzgojo in z vzgojo je potrebno začeti s prvim dnevom, ko mladiček pride v naš dom.

Najbolj pomembna stvar, ki jo pes potrebuje, so jasna pravila, pričakovanja in doslednost. Če v hiši oziroma stanovanju živi več oseb, moramo vsi ravnati enako in od psa pričakovati in zahtevati eno in isto. **Mit, da pes uboga le enega človeka, je popolnoma zgrešen. Pes bo upošteval vsakega, ki mu bo dal jasno vedeti, kaj od njega pričakuje, in bo pri tem dosleden in pravičen.**

Če se en član družine odloči, da je pes lahko na kavču, drugi pa je absolutno proti, bo to psa zelo zmedlo in v odnos prineslo konflikt in negotovost. Zato je najbolje, da se pravila in omejitve določijo, preden psa pripeljete domov.

Za lažje učenje teh omejitev se vsekakor priporoča uporaba hišnega boksa in prostora, kjer pes ne bo izpostavljen raznim »nevarnostim«, kot so strupene rastline, električni kabli, čevlji in ostale za psa neužitne stvari.

Med meje in omejitve spada tudi učenje, kaj pomeni JA in kaj pomeni NE. Če psu celo življenje govoriš samo JA, ne bo nikoli vedel, česa ne sme, zato je pomembno, da ga naučiš, da besedica NE pomeni, da nečesa ne želiš oziroma da nečesa ne sme.

To ti lahko pride zelo prav v ključnih situacijah, ko bi kuža lahko naredil kaj, kar bi mu ogrozilo življenje.

Sem pa prav tako spada hoja na povodcu. Večina novih lastnikov temu na začetku ne posveča pretirane pozornosti, kar je ena večjih napak. Mladička je dokaj preprosto naučiti, da se odzove na minimalni pritisk na vrstico in da to pomeni, da se mora ustaviti in upočasniti. Ko pa se vedenje že zasidra v pasje možgane, ga je tega težje odvaditi.

Zato se lepe hoje na povodcu lotite takoj, ko mladiček pride k vam. Lepo hojo nagrajujte in vlečenja ne potrjujte - ko pes vleče, skače in izsiljuje, preprosto mirno stojte in počakajte, da se umiri. Mirno stanje lahko nagradite s hrano in s tem, da se ponovno premaknete naprej.

Novopečenim "pasjim staršem" vedno pravim, da je veliko lažje, če psu, pa naj bo mladič ali že odrasel, na začetku omejimo prostor in naj si privilegije prostega sprehajanja po stanovanju, spanja na kavču in v postelji zasluži sam.

Sama nimam nič proti temu, da pes spi na kavču ali v postelji, če je nam tako všeč. Naj pa bo to privilegij, ki si ga pes zasluži z lepim vedenjem.

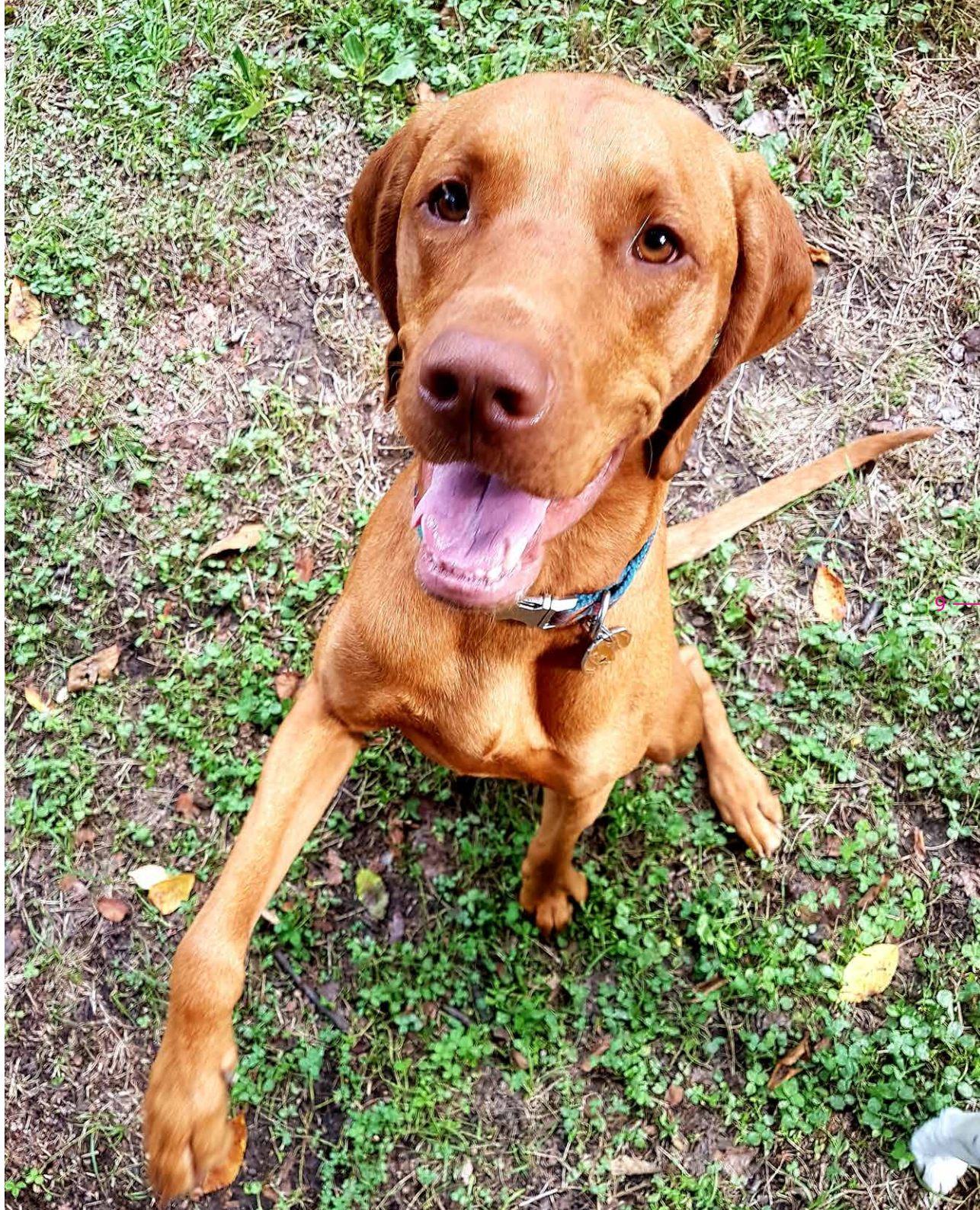
Ko me moj pes upošteva, ko najin odnos temelji na zaupanju in spoštovanju (se pravi, da se ne zaganja v druge pse, ljudi, me ne ignorira, ko ga pokličem, me upošteva, jaz pa njemu nudim vse, kar je za zadovoljitev in srečnega psa potrebno), mu dam vse privilegije, vključno s spanjem na kavču in/ali postelji.

Veliko težje pa je omejiti prostor psu, ki je že vajen določenega načina življenja.

Sama svoje pse razvajam, ker si to zaslužijo.

03

**Psa pozabimo
navaditi
na različne
prijeme in dotike
različnih delov
telesa**

Mladička, ki še nima negativnih izkušenj z dotikanjem različnih delov telesa, lahko na zelo prijeten način naučimo, kaj določen del telesa pomeni tako, da se dela dotaknemo, ga poimenujemo in psa nagradimo.

Na ta način psa počasi navadimo, da s tem delom lahko manipuliramo in je psu to prijetno ter se mu izplača, saj ga na koncu vedno čaka nagrada, na primer dotikanje tačk zaradi navajanja na striženje krempljev, dotikanje ušes zunaj in znotraj z namenom čiščenja ušesnega masla ali odstranjevanja tujkov, česanje dlake in umivanje zob.

Sama vse svoje pse naučim, da se dovolijo poležati na hrbet in se v tem položaju sprostijo (s tem si olajšam striženje krempljev, pregledovanje tačk, odstranjevanje šivov na spodnjem delu ali rentgen, če je potreben).

04

**Premalo
ali preveč
socializacije**

**Za mladičke obstaja pravilo,
ki se glasi “100 stvari v 100 dneh”
(pa naj bo to občutek, vonj, zvok,
oseba, pes itd.). Morda se sliši
veliko, v resnici pa je to ena nova
stvar na dan.**

V hektičnem svetu, v katerem živimo, je to sicer skoraj nemogoče, vseeno pa se je potrebno potruditi, da psa ne izpostavimo preveč, še posebej v prvem tednu, ko je pri nas, saj nam še niti ne zaupa, ker nas še ne pozna.

Ko mladička dobimo, si ga seveda želimo pokazati vsem svojim bližnjim, ampak za mladička je v prvih dneh taka količina novih ljudi popolnoma preveč. Prav tako je zmotno mišljenje, da moramo mladička takoj peljati v mesto in ob zelo prometno cesto. Za vse to bo še čas.

Najprej zgradi odnos z mladičkom, naj ti začne zaupati, potem pa ga postopoma spoznavaj s svetom. Če pa ga na vsak način želiš pokazati celemu svetu, pa sta tu Facebook in Instagram :-).

Srečujem pa se tudi z drugim ekstremom, ko lastniki mladička sploh ne socializirajo. Če živiš nekje na samem, si moraš vsak dan vzeti čas za to, da kužka navadiš na razne stvari, ki mu jih tvoje domače okolje ne nudi.

Tovornjak ali smetar, otroški voziček, rolerji, kolesarji in podobno - stvari, ki so nam vsakdanje, so psu lahko grozne, saj se z njimi sreča prvič.

Ko govorimo o socializaciji, je nujno poudariti, da socializacija ne pomeni, da more pes priti v neposreden stik z novo stvarjo, osebo ali psom. Najbolje je, da ga naučimo, da stvar vidi, na daleč uporabi nos in šele, ko je umirjen, gre stvar, človeka ali psa (z dovoljenjem) tudi spoznati.

Pri spoznavanju z novimi psi je potrebna še posebna previdnost. Svojega mladička spoznavaj samo s poznanimi psi, glej tudi energetsko raven in velikost psa, saj velik pes lahko v igri mladička poškoduje.

Najboljša za mladičke je vodena socializacija med vrstniki in psi, ki se znajo vesti ob mladičkih, da dobi največ dobrih izkušenj.

05

**Preveč fizične
aktivnosti in
premalo mentalne
stimulacije**

Nemalokrat se srečam z lastniki, ki mi povedo, da s svojim trimesečnim mladičkom že dva- do trikrat dnevno hodijo po eno uro, pa še igrajo se in norijo doma, pa je pes še vedno poln energije, po možnosti se jim obeša za hlače, jih grize za roke, laja, cvili in počne same traparije, kot bi ga nekaj obsedlo.

To je absolutno preveč fizične aktivnosti.

Z mladičkom je potrebno delati večkrat na dan kratke in aktivne treninge, ki zaposlijo njegove možgančke, se pravi ga mentalno stimulirajo, gradijo koordinacjo telesa, gradijo odnos med nami in psom ter gradijo pozornost psa na nas.

S tem mladička tudi naučimo, da mu bo z nami vedno zabavno. V ta namen lahko hrano uporabiš za to, da ga učiš različnih stvari. Hrana je tudi super motivacija za premagovanje strahu, saj gre mladiček tudi skozi takšno obdobje.

Sama mladičkom že doma zgradim mini poligon z različnimi ovirami, kot so papirnate vrečke, majava tla in gajbice, na katere morajo plezati. Na tla položim stojalo za obešanje perila, da se naučijo dvigovati nogice in se ne ustrašijo niti, če se žička spodaj premika, bazenček z žogicami in podobno. Ko so tega že vajeni, jim ob delu predvajam različne zvoke, kot je pasji lajež, petarde, ognjemet, koncerti ipd.

Za dodatne ideje si lahko pomagaš z igrkami za možgančke, ki jih najdeš v pasji trgovini.

06

**Brskanje z roko
po pasji posodi**

Na začetku je hrano najbolje uporabiti za učenje zelenih vedenj, tako da pride iz roke. Seveda pa svoje odrasle pse hranim iz posode.

Razširjeno je prepričanje, da če brskaš psu po posodi, medtem ko je, ne bo nikoli težav z renčanjem in čuvanjem hrane. In tolikokrat, kot sem to slišala, tolikokrat sem tudi srečala lastnika psa, ki je počel prav to in se mu je dogajalo, da ga pes ni spustil blizu, ko je bila v igri hrana.

Spomni se pregovora: "Še pes ima rad pri jedi mir!". Torej: če ga hraniš iz posode, ga pusti, da lepo poje, ne da mu kdo ob tem šari po hrani. Če pa želiš zagotoviti, da ne bo razvil želje po čuvanju hrane, mu med jedjo lahko vržeš v posodo kakšen priboljšek.

Sama še nobenemu psu nisem z roko šarila po posodi, ko je jedel, in nikoli v življenju nisem doživela, da bi pes pred mano čuval hrano, pa naj bo to dnevni obrok, slastna mesnata kost ali nekaj, kar je pes našel na sprehodu.

V večini primerov samo čuvanje hrane ni edina težava, s katero se lastniki spopadajo, ampak je le rezultat naše nedoslednosti pri zgoraj omenjenih omejitvah.

07

**Previsoka
pričakovanja**

Velikokrat me ljudje kličejo z vprašanjem,
zakaj njihov trimesečni mladiček še vedno lula v hiši.
Kaj pa lahko pričakujemo?

Če hočemo mladička čim hitreje navaditi, da lula in kaka zunaj, moramo uvesti nek režim in se naučiti prepoznavati znake, da mladička tišči na potrebo.

Sama se držim naslednjih pravil in imam ob tem nič ali zelo malo »nesreč«:

- mladička peljemo na potrebo vsakič, ko se zbudi, in po vsaki igri oziroma aktivnosti
- za mladička imam boks, v katerem je, kadar nimam časa zanj oziroma ko mora počivati, vsakič, ko ga vzamem iz boksa, ga peljem na potrebo
- v prvem tednu si ponoči nastavim budilko na 4-5 ur, da mladička peljem vmes na potrebo, nekateri pa zdržijo že celo noč
- zvečer mu ne dajem prevelike količine vode in hrane
- vsakič, preden ga dam v boks, ga peljem ven, da opravi potrebo
- mladička ne kregam, če se mu ponesreči (tudi brez tega se bo počasi navadil potrebo opravljati zunaj).

Za konec

Ne delajo vsi lastniki istih napak oziroma vseh naštetih napak. So pa to najbolj tipične napake, ki nam lahko otežijo sobivanje z našim kužkom, ko bo prišel v obdobje odraščanja. Odpravljanje oziroma zavedanje teh napak so majhni koraki, ki nam prinesejo velike rezultate.

Razmisli o vseh opisanih napakah, da vidiš, kje popuščaš in kje ti gre vzgoja že dobro. Kužka ima človek lahko rad kot lastnega otroka, a kuža ima drugačne potrebe kot človek. Če želiš z njim bivati v sožitju, se moraš tega zavedati.

Za lepo vzgojenega psa pa ni dovolj, da poznaš le najpogostejše napake, ki se jim je treba izogniti. Pomembno je tudi, da se naučiš, kako s psom komunicirati, kako ga usmerjati, mu pri določenih stvareh pomagati ipd.

Pri svojih strankah opažam, da je zgolj teorija na tem področju pogosto premalo. Ko pride do težavnega vedenja, prave rezultate prinese le praktičen trening pod vodstvom usposobljenega inštruktorja.

Če želiš, da tvoj mladiček odraste v lepo vzgojenega psa, s katerim bosta uživala v življenju in v družbi drug drugega, sem za vaju pripravila poseben program "**Lepo vzgojen mladiček**", Za podrobnosti [klikni na to povezavo](#).

Če pa je tvoj mladiček že zrasel v trmastega in neposlušnega pubertetnika, bo za vaju najbolj primeren program "**Lepo vzgojen pubertetnik**", kjer bomo na preprost način popravili vse omenjene napake.

Za podrobnosti [klikni na to povezavo](#).

Kaj pravijo naše dosedanje stranke

Če tudi ti želiš, da tvoj mladiček odraste v lepo vzgojenega psa, [klikni tukaj](#) in preveri podrobnosti mojega programa za mladičke.

Če že imaš trmastega in neposlušnega pubertetnika, pa te [na tej povezavi](#) čaka program, s katerim bomo popravili neustrezna vedenja.

Na "Lepo vzgojen pes" sem najprej naletela na Facebooku, ker sem bila čisto navdušena nad Cesarjevimi sposobnostmi in me je čisto fasciniral, da je ena mlada inštruktorica prišla do spoznavanja pasje psihologije pri njem. Potem sem imela rahlo problematično (reaktivnost) stafordko in sem po nasvetu znanca kontaktirala Leo. Zdaj imam malo potencialno tečko, čivavo, s katero hodiva v skupino mladičkov.

Vse izkušnje z "Lepo vzgojen pes" so odlične in so presegle pričakovanja. Profesionalnost, odnos, iskanje rešitev, predajanje znanja ... nad vsem sem navdušena! Najprej nad Leo, potem še nad Juretom in zdaj še nad Nino. Celotna ekipa je top, nikdar ne dobiš občutka, da so tvoja vprašanja odveč ali da so problemi in strahovi preveliki, vedno si voden po poti reševanja težave in učenja.

Seveda pa se je treba zavedati, da brez dela in sledenja navodilom ne bo napredka.

Moj zaključek: "Lepo vzgojen pes" je moja šola. Ne pasja, ampak moja. In ji bom zvesta. Kot pes!

O meni

Sem kinološka inštruktorica in lastnica podjetja “Lepo vzgojen pes” z bogatimi 11-letnimi izkušnjami s področja kinologije, športne kinologije, vzgoje, prevzgoje in socializacije psov. Učila sem se od številnih priznanih pasjih inštruktorjev, med drugim tudi pri svetovno znanem Cesarju Millanu.

Za seboj imam delo z več kot 1500 psi, 10 let dela v klubu ŠKK Vrhnika in vodenje le tega, 5 let dela izključno z mladiči in pubertetniki ter več kot 100 testiranj psov glede primernosti za terapijo pri društvu Tačke pomagačke, kjer sem tudi predavala.

Moja pot vzgoje in prevzgoje psov se je začela z mojo prvo argentinsko dogo, ki je imela nešteto vedenjskih težav, zato vem iz prve roke, kako je biti nemočen in obupan, ko ni nihogar, ki bi te usmeril na pravo pot in ti pomagal prevzgojiti psa.

Včasih si nisem znala predstavljati, da bom kdaj lahko umirjeno živela s svojo prvo psičko, sedaj pa moje življenje izpolnjuje sedem psov, med njimi tudi trimesečna bostonska terierka, s katero grem lahko, kamorkoli mi srce poželi, ne da bi imela ob tem kakršne koli težave.

Od kar sem prevzgojila svojo prvo psičko, sem imela željo pomagati ljudem, ki imajo težave s svojimi psi. Vem, da lahko s pravim pristopom pri mladičku ali pasjem pubertetniku neželena vedenja učinkovito preprečimo, zato so tudi moji programi usmerjeni predvsem v to.

Skupaj z mojo ekipo izkušenih inštruktorjev se vama bomo v času individualnih treningov 100 % posvetili, tako da bo program pisan na kožo prav vama in da dobiš odgovore na vsa svoja vprašanja, dileme in izzive, s čimer bomo zagotovili maksimalne praktične rezultate.

Več informacij pa najdeš [tukaj \(za mladička\)](#) in [tukaj \(za pubertetnika\)](#).

LEPO V ZGOJEN PÉS

